

PERSDOSSIER

IN THE EYE OF THE STORM

Kunstenaars: Allora & Calzadilla, Candida Alvarez, Alvaro Barrington, Minia Biabiany, Ramiro Chaves & MAOF, Jean-Luc Delaguarigue, Daniel Lind-Ramos, Manuel Mathieu, Beatriz Santiago Muñoz, Ada M. Patterson, The Living and the Dead Ensemble

*Z33 presenteert vanaf 26 september de groepstentoonstelling *In the Eye of the Storm*. Aan de hand van werk van ruim 10 kunstenaars uit de Caraïben belicht deze tentoonstelling de impact van de klimaatverandering en hoe de Caraïbische bevolking in het algemeen en de kunstenaars in het bijzonder daarmee omgaan.*

Klimaatverandering is overal. Toch is het vaak onzichtbaar in ons dagelijks leven. Het lijkt alsof we ons in het oog van de storm bevinden, een dreigende stilte omringd door een verpletterende wind. Dat beeld is letterlijk van toepassing op de Caraïben, waar orkanen zware schade aanrichten en een grote ongelijkheid blootleggen. Wat ooit een verre toekomst leek voor Europa, is daar de realiteit. Recente natuurrampen suggereren dat de toekomst nu is. Hoe reageren Caribische kunstenaars op de gevolgen? Hoe gaan ze over tot actie? Welke band hebben ze met hun omgeving? Die vragen staan centraal in de tentoonstelling *In the Eye of the Storm*.

Kunstenaars uit o.m. Puerto Rico, Haïti, Barbados, Grenada, Guadeloupe en Martinique tonen in Z33 films, foto's, schilderijen, sculpturen en installaties. Elk van hen verkent de impact van letterlijke of figuurlijke stormen om zich heen. Daarnaast laten ze voelen wat hen aan een 'plek' bindt: gemeenschappen, rituelen, herinneringen of kennis van een gebied. De geselecteerde werken dragen bij aan een vernieuwde beeldtaal over klimaatverandering. De kunstenaars zoeken de poëtische confrontatie met het probleem op, in plaats van de stormen rechtstreeks af te beelden.

Over de werken

Hoe kunnen we omgaan met stormen?

Klimaatverandering is overal. Toch is het vaak onzichtbaar in ons dagelijks leven. Het lijkt alsof we ons in het oog van de storm bevinden, een dreigende stilte omringd door een verpletterende wind. Dat beeld is letterlijk van toepassing op de Caraïben, waar orkanen zware schade aanrichten en een grote ongelijkheid blootleggen. Deze stormen gaan vaak gepaard met politieke en economische stormen. Het koloniale verleden zorgt voor een onzekere toekomst.

In the Eye of the Storm verkent hoe Caribische kunstenaars reageren op klimaatverandering en vernietiging in hun omgeving. Wat maakt dat we ons aan een plek binden? Kunst tracht die banden voelbaar te maken. Ze herinnert aan de gemeenschappen die er zijn gevormd en verbeeldt de levende kennis van het gebied. Ze is een blijvende getuige van emotioneel en historisch beladen landschappen die dreigen te verdwijnen.

1 Allora & Calzadilla

Graft, 2019

Het lijkt alsof de wind duizenden bloesemblaadjes van de gele trompetboom door deze ruimte heeft geblazen. De handgemaakte bloesemblaadjes zijn oorspronkelijk ontwikkeld voor wetenschappelijke doeleinden. Hier stellen ze de zeven stadia van ontbinding voor: van vers gevallen tot verwelkt. *Graft* verwijst naar milieuveranderingen die in gang zijn gezet door koloniale uitbuiting en klimaatverandering. De systematische uitputting van de Caribische flora en fauna is een van de belangrijkste erfenissen van de koloniale overheersing. Desondanks blijft de regio een hotspot voor biodiversiteit. In hun plastische en onnatuurlijke stilte weerspiegelen de bloemen deze hachelijke ecologische situatie.

2 Daniel Lind-Ramos

María de los Sustentos, 2021

Figura Emisaria, 2020

Deze imposante figuren ontstaan uit alledaagse materialen uit de omgeving van de kunstenaar. Ze herinneren aan de geschiedenis van Loíza, de Afro-Caribische gemeenschap waar hij al zijn hele leven woont. *María de los Sustentos* ('Maria van het levensonderhoud') verwijst zowel naar de heilige maagd als naar de gelijknamige orkaan. In september 2017 verwoestte orkaan Maria grote delen van de noordoostelijke Caraïben. Meer dan 3000 Puerto Ricanen verloren het leven. De meesten van hen stierven door een tekort aan medische zorg, schoon water en elektriciteit. Dit werk symboliseert hoe voorouderlijke gebruiken gemeenschappen kunnen helpen tijdens catastrofes. Het is gemaakt van o.a. visnetten, pannen en puin.

Figura Emisaria ('Afgevaardigde') zinspeelt op oude kennis die van generatie op generatie wordt doorgegeven. Die houdt mensen niet alleen economisch in stand, maar helpt hen ook te overleven tijdens voedselcrises.

3 Alvaro Barrington

Grenada 2, 2021

Jamaica, green background, 2021

Barringtons schilderijen van hibiscusbloemen verwijzen naar het landschap van zijn jeugd in Grenada voordat hij naar New York verhuisde. Deze composities bevatten de nationale kleuren van Grenada en Jamaica, en symboliseren de solidariteit tussen de Caribische eilanden en de diaspora. Ze maken deel uit van een reeks die geïnspireerd is op de parallelle migratie van de Jamaicaanse schrijver en pan-Afrikanist Marcus Garvey. De lijsten van het doek zijn gemaakt van typisch Caribische bouwmaterialen.

4 Beatriz Santiago Muñoz

Gosila, 2018

De film geeft een gefragmenteerd beeld van de dagen nadat orkaan Maria Puerto Rico trof. Het lijkt alsof de wereld uiteen is gevallen. Langzaam wordt de schade zichtbaar terwijl men probeert om orde te scheppen in de chaos. Het landschap is grotendeels verwoest maar toch is de storm zelf niet te zien. Hoe kan je een gebeurtenis filmen die gepaard gaat met een ziedende wind en complete duisternis?

De kunstenaar benadrukt het gevoel van desoriëntatie door scènes ondersteboven of gekanteld te filmen.

5 Ramiro Chaves & MAOF

Risoprints uit de publicatie MAOF, 2018

Het collectief Materiales y Oficios ('materialen en ambachten', kortweg MAOF) ontwikkelt duurzame toepassingen voor restmaterialen uit Puerto Rico. Haar leden verzamelen o.m. hout van omgevallen bomen om te bewerken met traditionele technieken. Na de verwoestingen van orkanen Maria en Irma verzaagden ze omgewaaide bomen en gebruikten die voor de wederopbouw van het land. Ramiro Chaves volgde MAOF vanaf de oprichting en publiceerde in 2018 een boek over hun werk.

6 Candida Alvarez

Jellow, 2018

Here to There, 2018

Lomas, 2018

Uit de serie Air Paintings, 2017-2019

De *Air Paintings* ontstonden in de nasleep van orkaan Maria. Alvarez voelde de nood om te schilderen terwijl ze in haar atelier wachtte op een teken van leven van familieleden in Puerto Rico. Het maakproces was voor haar evenzeer een rouwproces na de vernieling van het eiland en het recente verlies van haar vader. De schilderijen kunnen gezien worden als mentale kaarten waarin plekken en herinneringen zich met elkaar vermengen. De dubbelzijdige composities ontstonden door verf door een geperforeerd gaasdoek te persen. Ze creëren een lichtspel met kleurvlakken die lijken te zweven.

7 Minia Biabiany

Breathings of the Wind, 2021

Biabiany creëert een web van associaties tussen plekken en objecten. De weefpraktijk is een metafoor voor de verbinding tussen gedachten en gebaren. In een ritmisch lijnenspel volgen dynamische en rustige momenten elkaar op. Het oog van de storm is voorgesteld als een adempauze tussen de aankomst en het vertrek van een orkaan. De vergankelijke materialen zoals bananenbladeren roepen de natuurlijke omgeving van Guadeloupe op. Ze verwijzen naar de vergiftiging van bananenplantages onder oogluikend Frans bestuur. Tegelijk bezitten ze geneeskundige krachten. Met poëtische gebaren stelt de kunstenaar een pad naar herstel voor aan het eiland en haar bewoners.

8 Ada M. Patterson

The Whole World is Turning, 2019

Kanga for the Present, 2019-heden

Een groep geliefden krijgt bezoek van een bekende gast: een orkaan. Ze beseffen hoezeer zij, hun gast, en hun wereld aan het veranderen zijn. Hoe zullen zij deze nieuwe omstandigheden ontvangen? Elk jaar bereiden de mensen in het Caribisch gebied zich voor op het orkaanseizoen, maar de stijgende en opwarmende zeespiegel leidt tot hevigere stormen. Deze video is gemaakt in de emotionele nasleep van orkaan Dorian. Het is een queerverhaal over hoe de klimaatcrisis de relatie van een gemeenschap tot haar omgeving destabiliseert, en het vermogen om zinvol te leven en lief te hebben verandert. De geliefden dragen kanga om hun middel, een bedrukt textiel dat populair is in Oost-Afrika. Ze hebben elk een naam die kan bespotten, beschermen of vervloeken. Patterson begon kanga te maken tijdens de orkaan Dorian, op zoek naar woorden om uitdrukking te geven aan de stormachtige toestand in de Caraïben. Deze kanga zijn geschenken die amper kunnen verwoorden wat zich afspeelt op plekken die worden geteisterd door de klimaatcrisis.

9 Jean-Luc de Laguarigue

Beelden uit de serie Nord-Plage, 2001-2014

Jean-Luc de Laguarigue fotografeert het leven van de Creoolse gemeenschap van Martinique. Zijn fotoserie *Nord-Plage* documenteert het langzame verval

van een ontruimd vissersdorpje dat begin deze eeuw in zee dreigde te storten. Door de harde zeewind en hoge, zoute golven brokkelden de kliffen onder de huizen af. Het dorp was volledig overgeleverd aan de elementen. De Laguarigue ziet Nord-Plage als symbool voor heel Martinique, waar traditionele leefwijzen verdwijnen door de snelle modernisering.

10 Manuel Mathieu

Windchime (2015), Dancing with a Line (2018), Micro Study 2 (2018) Caught in the Moment (2020), Virilio (2018), The Ritual (2018), Paradigm (2021), Study on a Head (2021)

Het werk van Manuel Mathieu weerspiegelt een wereld in beweging. Figuren en landschappen lopen naadloos in elkaar over. Innerlijke en uiterlijke stormen zijn onontwarbaar. Mathieu haalde inspiratie bij zijn geboorteland Haïti, dat zowel politieke en ecologische instabiliteit als een grote culturele dynamiek kent. Hij roept die veranderlijke omgeving op in deze ruimte. Verbrande doeken maken de vergankelijkheid tastbaar. Tegelijk bezitten de schilderijen een drukke levendigheid, waarin figuren verschijnen en verdwijnen in een kolkende massa van kleuren en vormen.

11 The Living and the Dead Ensemble

The Wake, 2021

De nacht valt over een wereld die in brand staat. Demonstraties, aardbevingen, bosbranden – overal is er vuur. Vuur van strijd, wedergeboorte en chaos. *The Wake* is een plaats om te dromen en te rouwen, een reis in tijd en ruimte, een poging om een ontplofte wereld in elkaar te passen, een kakofonie van stemmen die elkaar willen begrijpen. Is er een toekomst, voorbij de terugkerende rampen? *The Wake* transformeert een veelstemmige kreet uit de Caraïben in een oproep om de wereld te herstellen.

Over de kunstenaars

Ada M. Patterson

Ada M. Patterson (1994, BB) is een beeldend kunstenaar en schrijver die werkt met maskerade, textiel, performance, video en poëzie. Ze vertelt verhalen en verbeeldt elegieën voor onbegrijpelijke lichamen en momenten. Patterson is de 2020 NLS Kingston Curatorial & Art Writing Fellow. Komende tentoonstellingen zijn onder andere “A Brighter Sun: Kunst uit Groot-Brittannië en het Caribisch gebied” in Tate Britain, Londen.

Allora & Calzadilla

Jennifer Allora (1974, US) en Guillermo Calzadilla (1971, CU) wonen en werken in San Juan, Puerto Rico. Sinds 1995 hebben zij een op onderzoek gebaseerde

praktijk opgebouwd die kritisch reageert op de raakvlakken tussen cultuur, geschiedenis en geopolitiek. Het duo maakt interdisciplinair werk waarin performance, sculptuur, geluid, video en fotografie worden gecombineerd. Solotentoonstellingen vonden plaats in Serpentine Gallery, Londen; Kunsthalle Zürich, Zürich; Stedelijk Museum, Amsterdam; Haus derKunst, München; MoMA – Museum of Modern Art, New York; het Castello de Rivoli Museo d’Arte Contemporanea, Turijn; Philadelphia Museum of Art, Philadelphia; MAXXI, Rome; Fundacio Antoni Tapies, Barcelona; Walker Art Center, Minneapolis; Renaissance Society, Chicago; Palais de Tokyo, Parijs; Guggenheim Bilbao, Spanje; en vele anderen. Allora & Calzadilla vertegenwoordigden de Verenigde Staten op de 54e Biënnale van Venetië in 2011. In 2015 maakten ze de site-specifieke installatie Puerto Rican Light (Cueva Vientos), een Dia Art Foundation opdracht aan de zuidkust van Puerto Rico. Onlangs werd hun werk uit 2007 van “levende sculptuur,” Balance of Power, uitgevoerd in Tate Modern in Londen in 2019, en hun solotentoonstelling in de Menil Collection in Houston, Specters of Noon, opende in september 2020.

Alvaro Barrington

Alvaro Barrington (VE, 1983) werd geboren in Venezuela als zoon van migrerende werknemers uit Grenada en Haïti. Hij groeide op tussen de Caraïben en Brooklyn, New York, via een netwerk van familieleden. Een onwrikbare toewijding aan de gemeenschap vormt de basis van zijn veelzijdige praktijk. Hoewel Barrington zichzelf in de eerste plaats als schilder beschouwt, omvatten zijn artistieke samenwerkingen tentoonstellingen, performances, concerten, mode, filantropie en bijdragen aan het Notting Hill Carnival in Londen. Zijn benadering van de schilderkunst is even inclusief – hij omarmt niet-traditionele materialen en technieken zoals jute en naaien – en doordrenkt met verwijzingen naar zijn persoonlijke en culturele geschiedenis. Barrington put uit zijn ervaringen met zijn grootmoeder in Grenada en maakt schilderijen met een rijke textuur en gemengde technieken op de jute die gebruikt wordt bij de productie van cacao in het Caribisch gebied. Het gebruik van gestikt garen in schilderijen en ansichtkaarten is gebaseerd op de traditionele ambachtelijke tradities die door de vrouwen in zijn familie werden doorgegeven. Zijn intieme composities, weergegeven in een kenmerkend palet van rood, bruin, geel en groen, richten zich vaak op afzonderlijke onderwerpen in close-up: tropische vegetatie, geabstraheerde portretten en lichaamsdelen. Terugkerende motieven zoals de hibiscus, de nationale bloem van Jamaica, roepen een geromantiseerd beeld op van het Caribisch gebied dat niet meer bestaat, behalve in de herinnering.

Barrington, die betrokken is geweest bij gemeenschapsactivisme, studeerde aan Hunter College in New York en The Slade School of Fine Art in Londen, waar hij in 2019 begon te doceren. Zijn eerste solotentoonstelling, die opende in hetzelfde jaar dat hij afstudeerde, werd gecureerd door Klaus Biesenbach in MoMA PS1, Queens, in 2017. Zijn werk is sindsdien te zien geweest in tal van solo- en groepstentoonstellingen, waaronder A Taste of Chocolate bij

Thaddaeus Ropac, Londen (2018) en zijn lopende Tt x AB-samenwerking met de schilder Teresa Farrell. Barrington co-curreerde de tentoonstelling Artists I Steal From met Julia Peyton-Jones bij Thaddaeus Ropac, Londen in 2019.

Beatriz Santiago Muñoz

Beatriz Santiago Muñoz (1972, PR) is een kunstenares wier uitgebreid bewegend beeldwerk verstrengeld is met Boaliaans theater, experimentele etnografie en experimentele cinema. Ze werkt meestal met niet-acteurs en integreert improvisatie in haar proces. Haar recente werk gaat over het zintuiglijke onbewuste van antikoloniale bewegingen, feministische experimenten met taal en narratief, en irrationele projectielenzen. Recente solotentoonstellingen zijn onder meer: Binaural in Espacio Odeón, Bogotá; Gosila, Der Tank, Basel; Nuevos Materiales, Museo Amparo. Haar werk maakt onder andere deel uit van openbare en privécollecties zoals het Museum voor Moderne Kunst, Kadist en Guggenheim.

Candida Alvarez

Candida Alvarez (1955, VS) ontving haar MFA van de Yale School of Art, New Haven, CT (1997) en doceerde de afgelopen 20 jaar schilderkunst aan The School of The Art Institute of Chicago. In 2017 kreeg Alvarez de opdracht van de stad Chicago om een 200 voet lang, digitaal schilderij te maken dat buiten op de Riverwalk werd geïnstalleerd als onderdeel van het inaugurele Year of Public Art; werkte ze samen met de internationale ontwerper Rei Kawakubo voor de Comme des Garçons 2017 Men's Couture collectie; had ze een 40-jarig retrospectief in het Chicago Cultural Center gecureerd door Terry R. Myers; en publiceerde ze haar eerste monografische boek Here: A Visual Reader. Momenteel is haar werk te zien in de tentoonstelling La Triennial in El Museo del Barrio in New York (waarvan de titel Estamos Bien is geïnspireerd op een schilderij van Alvarez), Latinx Abstraction in BRIC Arts in Brooklyn, The Long Dream in het MCA Chicago en LatinX American in het DePaul Museum of Art Chicago.

Solotentoonstellingen o.a. Monique Meloche Gallery, Chicago, (2020), Gavlak Gallery, Palm Beach, (2019), Hyde Park Art Center, Chicago (2012-13); Rena Bransten Gallery, San Francisco (2003); New Britain Museum of American Art, New Britain, CT (1996); The Bronx Museum of the Arts, NY (1992); The Queens Museum, Flushing, NY (1991); en Galerie Schneiderei, Keulen, Duitsland (1990). Alvarez ontving in 2019 de Joan Mitchell Foundation, Painters & Sculptors Grant, en in 2021 was ze de tweede ooit met de Helen Frankenthaler Award in de schilderkunst. Ze woont en werkt momenteel in Chicago, waar ze de F.H. Sellers Professorship in Painting aan de School of the Art Institute of Chicago bekleedt. Zij wordt vertegenwoordigd door Monique Meloche Gallery Chicago en Gavlak Gallery Palm Beach/Los Angeles.

Daniel Lind-Ramos

Daniel Lind-Ramos (1953, PR) woont en werkt in Loíza, Puerto Rico. Zijn werk is onlangs opgenomen in de 2019 editie van de Whitney Biënnale in het Whitney Museum of American Art, New York; en in groepstentoonstellingen in Haus der Kunst, München (2021), Rollins Cornell Fine Arts Museum (2021), The Drawing Center, New York (2021), en het Museo de Arte Contemporáneo de Puerto Rico, San Juan, Puerto Rico (2018). Zijn recente solotentoonstellingen omvatten The Ranch, Montauk (2021), Storage of Memory bij Marlborough Gallery, New York (2020), en De Pie: Ensemble y Dibujos in Museo de las Americas, San Juan (2013). Het werk van Lind-Ramos bevindt zich in talrijke openbare collecties, zoals het Whitney Museum, New York; Guggenheim Museum, New York; Pérez Art Museum (PAMM), Miami; Museo de Arte Contemporáneo de Puerto Rico (MACPR).

Jean-Luc de Laguarigue

Jean-Luc de Laguarigue (1956, MQ), een Martinikaanse fotograaf, onthult in zijn werk de eindeloze wegen voor Creolen om de wereld te bereiken, lopend onder de nationale grenzen achtergelaten door de kolonisatie van de Franse Antillen tot Cuba, en van Cayenne tot Saint-Lucia. Uitgaande van de beelden van Walker Evans uit de zuidelijke staten van de Verenigde Staten, toont hij in veel opzichten hun continuïteit van het Caribisch gebied tot het Zuid-Amerikaanse continent. Zijn foto's zijn niet los te zien van een of andere geometrie van het licht die de ruimte structureert volgens een verscheidenheid van diepzinnige betekenissen die in het dagelijkse leven niet voorkomen. Zijn kunst richt zich ook op het oefenen op blinde delen en het lokaliseren van het essentiële, waarop onze gewone blik niet zal blijven stilstaan. Zwart en wit zullen logischerwijze de centrale elementen zijn van zijn fotografische behandeling van kleur, die de tegenstelling tussen schoonheid op film en digitale magie niet zal verdragen.

Manuel Mathieu

De in Montreal gevestigde multidisciplinaire kunstenaar Manuel Mathieu (1986, HT) staat bekend om zijn schilderijen die thema's onderzoeken als historisch geweld en uitwissing, maar ook Haïtiaanse visuele culturen van lichamelijke, natuur en religieuze symboliek.

Zijn composities, waarin hij abstracte en figuratieve technieken combineert, bieden ruimte om na te denken over de transformerende geschiedenis van Haïti en nodigen ons uit om na te denken over de verschillende toekomsten die de herinnering creëert.

Hij put uit een breed scala van onderwerpen en combineert in zijn praktijk zijn Haïtiaanse afkomst met zijn formele kunstopleiding, die uitmondde in een MFA-grad aan Goldsmiths, University of London.

Minia Biabiany

Het werk van Minia Biabiany (1988, GP) onderzoekt hoe de perceptie van het lichaam verstrengeld is met de perceptie van ruimte, land en geschiedenis. Ze doet een beroep op het paradigma en de gebaren van het weven binnen de poëtische taal door gelaagde verhalen te creëren die verband houden met zelfbegrip en genezing om de mogelijkheid te onderzoeken van een enunciatie uit de dominante koloniale vertelling in installaties, video's en tekeningen. Minia Biabiany startte het artistieke en pedagogische collectieve project Semillero Caribe in 2016 in Mexico City en blijft de deconstructie van verhalen met het lichaam en concepten van Caribische auteurs onderzoeken met het experimentele platform Doukou. Ze werkt en woont in Guadeloupe, een Frans Caribisch eiland dat vandaag nog steeds niet onafhankelijk is. Haar werk was onder meer te zien in de Xe Biënnale van Berlijn, TEOR/ÉTica in Costa Rica, Witte de With (nu Melly) in Rotterdam, Cràter Invertido in Mexico, Prix Sc Po 2019 in Parijs en SIGNAL in Malmö.

Ramiro Chaves & MAOF (Materiales y Oficios)

MAOF is operationeel sinds midden 2014 en huisvest een verzamelcentrum voor houtblokken, een zagerij, een houtwerkplaats, een kippenkwekerij, een kweektuin, een kunstenaarsatelier, een tentoonstellingsruimte en een woonruimte voor inwonende kunstenaars. MAOF was betrokken bij verschillende wederopbouwprojecten en andere initiatieven door het kritisch gebruik van materialen (hout, hout, gereedschap, enz.) afkomstig uit verschillende contexten. MAOF werd opgericht door Diego de la Cruz Gaitán, die het samen met Gabriel Maldonado Andreu en Mario Gracia Otero leidt, en zij hebben samengewerkt met een breed scala aan medewerkers. Kunstenaar Ramiro Chaves ontwikkelde een experimenteel documentair proces op lange termijn dat uitmondde in de uitgave en publicatie van het collaboratieve boek MAOF in 2018.

The Living and the Dead Ensemble

The Living and the Dead Ensemble is een groep kunstenaars, performers en dichters uit Haïti, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Ze kwamen voor het eerst samen in Haïti in 2017, om de Haïtiaanse Creoolse vertaling en uitvoering van het toneelstuk Monsieur Toussaint van Édouard Glissant te produceren. Geïnitieerd vanuit een origineel idee van Louis Henderson en Olivier Marboeuf, die sinds 2014 samenwerken als een regisseur/producent partnerschap, ging de eerste film van het Ensemble OUVERTURES in première op de Berlinale, 2020. Hun werk verkent verschillende mogelijke methodes om geschiedenis te vertellen in het heden vanuit een Caribisch perspectief en een transnationale verbeelding. Het Ensemble produceert teksten, performances, films en installaties. De leden van het Ensemble zijn: Rossi Jacques Casimir, Dieuvella Cherestal, Sophonie Maignan, Cynthia Maignan, James Desiris, James Peter Etienne, Mackenson Bijou, Leonard Jean Baptiste, Olivier Marboeuf, Louis Henderson.

Bio curator

Tim Roerig

Tim Roerig is curator bij Z33. Hij studeerde Filosofie en Culturele Analyse aan de Universiteit van Amsterdam en was assistent van wijlen curator Okwui Enwezor. Hij werkte in het verleden mee aan o.m. volgende tentoonstellingen en catalogi: Postwar: Art Between the Pacific and the Atlantic, 1945-1965, Haus der Kunst, München (2016) en All the World's Futures, 56e Internationale Kunsttentoonstelling, La Biennale di Venezia, Venetië (2015).

Praktische info

Curator: Tim Roerig

De tentoonstelling loopt van 26.09.21 – 23.01.22

Openingsdag voor genodigden: 25.09.2021

Installatiezichten zijn beschikbaar vanaf donderdag 23.09.21 op
www.z33.prezly.com

Contactgegevens

Pers en communicatie Z33: Geerhard Verbeelen

Geerhard.verbeelen@z33.be +32479758064